

Vespasianus filius fuit Sabini Heluetij. Sabinus enim incola erat urbis Auentici, id quod & Suetonius innuere uidetur, cum dicit Sabinum apud Heluetios mercaturam exercuisse, atque tandem mortuum fuisse. Itaque Heluetiorum annales testantur, Vespasianum filio suo Tito, in Iudeam cum exercitu profecturo, attribuisse Heluetios milites, quos sibi ob longam uitam consuetudinem nouerat familiarissimos. Erat autem Auenticum celeberrima urbs, Romanis confoederata, atque multis priuilegijs exornata, eoque tempore Heluetiorum metropolis. Postea autem a Hunnis, Burgundionibus, & Alemannis in odium Romanorum destruxta. Hodie in eo loco supereft oppidum Vuiflispurg, Bernensis ditionis, quod quatuor milliaribus Berna, & duobus tantum Friburgo Nuithonum distat, ubi multa Romanae antiquitatis (præsertim de Vespalianis suis ciuibus) monumenta supersunt. In ea itaque urbe (quæ tum una cum reliqua Heluetia ad prouinciam Rhetorum & Sequanorum maximam pertinebat) Vespasianus natus & educatus, quamprimum adoleuit, Romanorum castra fecutus est. Cum autem is magna fortitudine esset insignis, primo in Tracia tribunus militum, postea in Creta ac Cyrenis quaestor, deinde Aedilis, ac tandem sub C. Caligula Prætor constitutus est. Hisce officijs egregie administratis, sub Claudio Cæsare legatus Legionis in Germaniam missus est. Inde in Britanniam translatus, bis & trices cum hoste conflixit, & etiam imperata facere coegerit. Hinc Iosephus scribit Vespasiani uirtute factum ut Claudius de Britannia sine proprio sudore triumpharit. quare ipse triumphalia ornamenta, duplex sacerdotium, Consulatum, & Proconsulatum meruit. Hinc Silius Poëta de ipso canit: